

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ,

« Ὅσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχότατους πρώτους τάττειν ἕως ἐν ταῖς πολιτείαις
 « λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμωτάτους καὶ δικαιοτάτους πρὸς τὰν τοῦ πλοῦτος. » (Ἀριστοτέλης.)

Τῆς ἡμετέρας τῆς Εφημερίδος ἐντὸς τῆς ἐπικρατίας Ἀρχ. 30, καὶ ἐκτὸς 36, Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κατὰ Σάββατον
 Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ Δικαστικὰ λεπτὰ 15, δι' ἑκάστην γραμμὴν.
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον· εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη πικρὰ τοῖς ἐπιφορτισμένοις φίλοις.

ΣΥΡΑ, 27. ΙΟΥΛΙΟΥ 1840.

Καὶ ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει εἶπομεν περὶ τοῦ πόσον σπουδαία καὶ ὑψηλὰ εἶναι τὰ καθήκοντα τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν, τῶν ἐκλεγομένων εἰς τὰς πόλεις ὑπὸ τῶν λαῶν, περὶ τοῦ πόσον προσοχὴν χρεωστοῦν νὰ καταβάλλωσιν οἱ κάτοικοι ἐκάστου δήμου, ὅταν πρόκειται νὰ γίνωται τοιαῦται ἐκλογαί, καὶ τελευταῖον εἶπομεν ὅτι μεγάλως ἀντιβαίνει εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τῶν δήμων ἐν μέρει καὶ τῶν ἐθνῶν ἐν γένει, ὅταν εἴτε ἐξ ὀλιγαρχίας· εἴτε διὰ τῆς διαφθορᾶς· τῆς κολακείας καὶ τῶν ὑποσχέσεων ἐκλέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀρχηγοὶ μεταξὺ τῶν διεφθαρμένων καὶ ἀχρείων πολιτῶν, οἵτινες ἀντὶ νὰ διευθύνουν τὰ δημοτικὰ πράγματα μὲ τρόπον τείνοντα εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν δήμων, τὰ διευθύνουν πρὸς βλάβην μὲν αὐτῶν πρὸς ἰδίαν δὲ ἀτομικὴν τῶν ὠφέλειαν· καὶ ἤδη ἐπανερχόμεθα εἰς αὐτὸ τὸ θέμα ἐπειδὴ τὸ θεωροῦμεν ἀρκετὰ σπουδαῖον, διότι καθὼς ὅταν ἀσθενοῦν τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀσθενεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὁ ἄνθρωπος, τὰς ἀσθενείας καὶ τὴν ἀσθενίαν κακῶς δὲ διεφθαρμένως αἱ πόλεις ἐνδὸς ὅποισδήποτε ἐθνῶν, διαφθείρονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν τῶν πόλεων, καὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο δυστυχεῖ, καὶ ἐπὶ τέλους καταστὰ εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ τὸν ἀφανισμόν του.

Ὅτι εἶναι ὀλίγη φρονήσεως ἔργον τὸ νὰ περιορίζεται ὁ ἄνθρωπος εἰς μόνην τὴν σφαίραν τῶν ὑποθέσεων του καὶ εἰς τὸ ὑλικὸν καὶ ἄμεσον συμφέρον του, χωρὶς νὰ φροντίξῃ περὶ τοῦ ἂν διοικῆται καλῶς ἢ κακῶς, περὶ τοῦ τί δύναται νὰ ἐνεργήσῃ διὰ νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασίν του κατὰ τοῦτο, καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνῃ κάμμίαν πρόνοιαν διὰ τὰς ἐμμέσους ζημίας, τὰς ὁποίας ἄλλοθεν δοκιμάζει, τοῦτο εἶναι ἀναντιρρήτως ἀλήθεια. Εἶναι ἄρα ὀλίγη φρονήσεως ἔργον, τὸ νὰ περιορίζονται οἱ ἔμποροι, οἱ τεχνῖται καὶ οἱ παντὸς εἶδους βιομήχανοι εἰς μόνην τὴν σφαίραν τῶν ἐπιτηδευμάτων των, νὰ προσηλθόνωσι τὴν προσοχὴν των εἰς μόνον τὸ κέρδος ἢ τὴν ζημίαν τὴν ἀμέσως ἐντεῦθεν προκύπτουσαν, καὶ ν' ἀδιαφοροῦν καθόσον ἀφορᾷ τὰς πολυειδῆς ἐμμέσους ζημίας τὰς ὁποίας ἀνεπιστήτως ὑποφέρουν, ὅταν εἰ ἀρχοντές των εἶναι κακοί, αἱ ὁποῖαι ζημίαι ὡς καθημεριναὶ καθίστανται σημαντικώταται.

Ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν του τὰ καθήκοντα τῶν Δημάρχων καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουν, θελεῖ γνωρίσει ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐκτελεστοὶ τῶν δημοτικῶν νόμων, ὅτι εἰς αὐτοὺς ἐμπιστεύεται ἡ διαχείρισις τῶν δημοτικῶν περιουσιῶν, καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως τῆς Αστυνομίας, τῆς ἀγορανομίας καὶ τῆς στρατολογίας, ὅτι αὐτοὶ ἐνεργοῦν τὰ πάντα ἐντὸς τῶν Δήμων καὶ τελευταῖον ὅτι ἡ ἐξουσία των ἔχει μεγίστην καὶ ἀκατάπαυστον σχέσιν μετὰ τῶν δημοτῶν καὶ μετὰ τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν. Δὲν εἶναι ἄρα οὐδὲ δίκαιον οὐδὲ εὐλογον νὰ ἀδιαφοροῦν καὶ νὰ ὀλι-

γοροῦν οἱ Δημόται ὅταν πρόκειται τοιούτων ἀρχόντων ἐκλογαί, ἢ νὰ χαρίζονται πρὸς τοὺς φίλους, τοὺς οἰκείους των καὶ τοὺς σχετικούς των διότι κακῶν Δημάρχων ἐκλογαί ἀντιβαίνουν, ὡ εἴρηται, εἰς τὰ μερικὰ τῶν δήμων καὶ ὀλοκλήρω τῶν ἐθνῶν τὰ συμφέροντα.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ προοδεύσωσιν ἡ παιδεία καὶ τὰ φῶτα, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ μόνον συντελεστικά καὶ ἰσχυρὰ μέσα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐθνῶν, ὅταν οἱ ἐκλεγόμενοι δήμαρχοι εἶναι ἀπίσθιοι ἢ φτωχοβίβηται; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διαχειρίζονται μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν καὶ οἰκονομίαν αἱ δημοτικαὶ περιουσίαι, καὶ οἱ συναζόμενοι φόροι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁ ὕψους καὶ τὸ αἷμα ἐκάστου δήμου, ὅταν οἱ Δημαρχοὶ δὲν παρέχουν ὡς ἐκ τῆς τιμιότητος καὶ τῆς φρονήσεως, των τ' ἀπαιτούμενα εἰς τοῦτο πιστά; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διευθύνεται προσηκόντως καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν δημοτῶν ἡ ἀγορανομία, ὅταν οἱ Δημαρχοὶ διὰ νὰ τρώγουν τὰ παχύτερα κρέατα, τοὺς καλλιεργήτους χεσῶς καὶ τοὺς ὠρειότερους καρπούς, καὶ διὰ νὰ μεταχειρίζονται ὡς οἰκειακοὺς ὑπηρέτας των τοὺς ἀγορανόμους, ἐπιφορτίζον τοὺς τυχόντας μὲ τοῦτο τὸ καθήκον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρκετὰ σπουδαῖον εἰς τὰς πόλεις, ὡς ἔχον μεγίστην σχέσιν μὲ τὴν οἰκιακὴν ἐνδὸς ἐκάστη τῶν δημοτῶν οἰκονομίαν; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διατηρηθῇ ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν στρατολογίαν, ὅταν οἱ μὲν υἱοὶ τῶν πλουσίων καὶ τῶν σχετικῶν τῶν Δημάρχων δὲν καταγράφονται εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας, ὅλον δὲ τὸ βᾶρος πίπτει εἰς τὰ τέκνα τῶν πενήτων καὶ τῶν χηρῶν· καὶ ὅταν ἡ μὲν ἀγυρτεία καὶ ἡ διαφθορὰ μένων ἀτιμώρητοι, παραπέμπονται δὲ εἰς τὰ δικαστήρια οἱ περιπατοῦντες ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐν τῇ σκοτίᾳ, καίτοι ἔγνωσμένοι διὰ τὴν τιμιότητά των πολῖται; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἡ εὐθυνία καὶ ἡ ἀφθονία εἰς τὰς πόλεις, ὅταν οἱ Δημαρχοὶ δωροδοκούμενοι ἀπὸ τοὺς κρεωπώλες, ἀρτοποιοὺς, ἰχθυοπώλους καὶ διαφόρους ἄλλους μεταπράτας, δὲν βάλουν εἰς ἐνέργειαν τὰ διατάγματα, τὰ εἰς τὴν ἀφθονίαν τείνοντα, καὶ δὲν μεταχειρίζονται τὴν ἀυστήρησιν τῶν νόμων καταδιώκοντες εἰς τὰ Δικαστήρια τοὺς καταχωμένους; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη, ἡ ἀγάπη, ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ σύμπνοια μετὰ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων, αἱ ὁποῖαι μεγάλως συντείνουν εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν των, ὅταν οἱ Δημαρχοὶ ἀντὶ νὰ ἦναι δίκαιοι ἀμερόληπτοι καὶ συμβιβαστικοὶ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν καθηκόντων των, βοηθοῦν καὶ λαμβάνουν τὸ μέρος τῶν φίλων καὶ τῶν σχετικῶν των, κατατρέχοντες καὶ καταπιέζοντες ἐκείνους μετὰ τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν σχέσεις φιλίας, οἰκειότητος καὶ συμφέροντος, ἢ μεταχειρίζονται ἀξιοκατάκριτα μέσα διὰ νὰ ἐμπνέουν μετὰ τῶν συμπολιτῶν των τὴν διαίρεσιν καὶ τὰ πάθη; Πῶς εἶναι δυνατόν τέλος πάν-

των νὰ διευθύνωσιν καλῶς δῆμους συγκεκριμένους ἀπὸ φιλελευθέρων ἢ ἀνεξαρτήτων; ὅπως δὲ ὅλου κατὰ τὰ φρονήματα δημότας οἱ τυραννόφρονες, οἱ ἀριστοκράται καὶ οἱ ἀπόλυτοι καὶ δεσποτικοὶ ἀνδρωποὶ, οἵτινες δὲν ἐμείψαν νὰ ἐλαβῶνται τὰ δικαιώματα τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων κατὰ τὰ φρονήματα πολιτῶν ἀλλὰ θυσιάζουν πολλάκις καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὰ ἔκλογα πάθη καὶ τὰς ἀρέξεις των; Ὅχι μόνον λοιπὸν δὲν ἐλπίζεται ἀνὲν καλὸν ἀπὸ τὴν διευθύνσιν τοιοῦτων ἀρχόντων, ἀλλ' ἀτ' ἐναντίας βλάπτονται καὶ πραγματικῶς καὶ ἠθικῶς οἱ δημόται, καὶ ἐντεῦθεν βλάπτονται καὶ ἐξαχρειοῦνται ὁλόκληρα τὰ ἔθνη ὅταν δὲν καταβλέπεται ἡ προσήκουσα προσοχὴ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀρχόντων των.

Ἐπὲρ τοῦ συμφέροντος λοιπὸν καὶ τοῦ μερικοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ, χρέος ἀπαραίτητον τῶν δημοτῶν εἶναι τὸ νὰ ζήκων ἀγρυπνοὶ καὶ προσηκτικοὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοιοῦτων ἀρχόντων, καὶ οὔτε νὰ ὑπόσχονται εὐκόλως ἢ ἀπερισκέπτως τὰς ψήφους των, διότι καὶ αὐτῇ ἡ ἀπλή ὑπόσχεσις εἶναι ἀμάσθημα, ὡς ἐνθαρήνουσα τοὺς σπουδαρχίδας εἰς τὴν ἀξιοκατάκριτον ῥαδιουργίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των, οὔτε νὰ δίδωσιν αὐτὰς ἐν καιρῷ, εἰμὴ ὑπὲρ ἐκείνων μόνων τῶν συμπολιτῶν των, οἵτινες διὰ τῆς φρονήσεως, τῆς τιμιότητος καὶ τῶν εὐγενῶν φρονημάτων των παρέχουν ὅλα τὰ πιστά, ὅτι θέλουν διευθύνει φρονίμως, δικαίως ἢ εὐσυνειδήτως τὰ δημοτικὰ πράγματα.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΛΗΣΕΙΣ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἔγινεν ἑναρξίς εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον τῶν ἐξετάσεων τοῦ τρίτου τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου τῶν κορασιῶν, τῶν διδασκομένων παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου Διδασκάλου τοῦ Γυμνασίου μας κυρίου Ἰωάννου Βαλέττα, καὶ τῆς ἀξιοτίμου Διδασκαλίσεως κυρίας Ἐλένης Νικολοπούλου, εἰς τὰς ὁποίας παρέστησαν πολλοὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ ὁ Σεβασμιώτατος καὶ φιλόμουσος Ἐπίσκοπός μας Ἅγιος Κυκλάδων.

Εἰς τὴν ἑναρξίν τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν ἐξεφώνησεν ὁ Διδάσκαλος κύριος Βαλέττας λόγον καταλλήλως συντεταγμένον, δι' οὗ ἀπέδειξε πόσον συντείνει εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν ἐθνῶν ἡ καλὴ ἀγωγή καὶ ἐκπαίδευσις τοῦ γυναικείου φύλου, καὶ ὅτι μετὰξὺ ὄλων τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος οἱ Ἐρμουπολίται πρῶτοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ συστήσωσι διδαστήρια τῶν κορασιῶν εἰς τὴν πόλιν των.

Παρευρεθέντες εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐξετάσεις ταύτας; ἠτθήθησαν τὴν μεγαλητέραν τῶν εὐχαριστήσεων, θεωροῦντες ὡς κατῆ καὶ δεκαετὴ κοράσια νὰ ἐξηγοῦν ἐλευθέρως τοὺς Ἑλληνας Συγγραφεῖς; ἢ ἀποκρίναιται ἄριστα εἰς τὰς περὶ τεχνολογίας καὶ περὶ τῶν κανόνων τῆς γραμματικῆς ἐρωτήσεις τῶν Διδασκάλων καὶ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς; νὰ γνωρίζουν τὴν Γεωγραφίαν, καὶ νὰ λύσιν κάλλιστα διάφορα τῆς Ἀριθμητικῆς προβλήματα.

Ἐξετάσθησαν ταυτοχρόνως αἱ αὐταὶ μαθήτριαί καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν Γλῶσσαν, τὴν παραδιδόμενην εἰς αὐτὰς προσωρινῶς παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Α. Δαυίδ, εἰς τὴν ὁποίαν θαυμασιῶς ἐπιδίδουν.

Εὐχαριστηθεῖσα ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τοὺς διδασκάλους, καὶ ἐπευχθήθη ἐγκαρδίως εἰς τὰς ἀξιοτίμους νεανίδας καλητέρας κατὰ τὸ ἐπίκον ἔτος προόδους.

Ἐνεκεν τῆς προσωρινῆς παύσεως τῆς Ἐφημερίδος μας συμβάσης τὴν παρελθούσαν Ἑβδομάδα, διὰ τὴν βαρεῖαν ἀσθένειαν τοῦ κυρίου Παντελεῆ

Κ. Παντελεῆ τυπογράφου, δὲν ἐδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸν διορισμὸν τοῦ νέου διοικητοῦ μας κυρίου Ν. Πονηροπούλου, ὅστις ἀπὸ σήμερον εἰς στιγμήν περιμένεται ἐνταῦθα.

Εὐγνωμονοῦμεν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν μας διότι εἰσακούτασα εἰς τὰς δεήσεις μας ἠδύδαξε νὰ διορίσῃ εἰς τὴν νῆσον τοιοῦτον Διοικητὴν, ἀνδρα τοῦ ἀγῶνος, ἀληθῆ Ἕλληνα, ἐνάρετον καὶ προσηκόμενον μὲ πάμπολλα προσεγγήματα, ὅστις θέλει βεβαιῶσαι ἀναμφιβόλως τὰ αὐτὰ τοῦ προκατόχου του βήματα, περιθάλπων τὰς Μούσας, προστατεύων τὸ ἐμπεδωμένον καὶ ἐπαγρυπνῶν ἐπὶ τῶν καταχρήσεων, ἂν ποτε ἤθελον γίνεσθαι τοιαῦται, ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἡσυχίας μας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν 19 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ ἐνάρετος Ἀναστασία σύζυγος τοῦ κυρίου Χ' Ἀλεξίου Παῖκου ἀρήτασα μέχρι πένθος εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους της.

Ἀιωνία σου ἡ μνήμη ἐνάρετος Ἀναστασία, Γαίαν ἔχοις ελαφρᾶν.

Εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 101 φύλλον τῆς Ἀληθείας, ἐφημερίδος ἐκδιδομένης εἰς τὴν Σμύρνην ἀνεγνωμεν ἀρθροῖδιον προσβάλλον τοῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λοιμοκαθαρητοῦ μας διατελοῦντας, ὡς δῆθεν καταχρωμένους, καὶ ὅτι ἡ ἐξουσία συγχωρεῖ νὰ γίνωνται τοιαῦται καταχρήσεις. Δημοσιεύομεν διὸ χάριν τῆς ἀληθείας, ὅτι ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀξιοτίμου Συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀναισχύντως τὸν ἠπάτησε καὶ κατὰ τοῦτο, διότι αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας τὸν δίδει ἀπέχουν πολὺ τῆς ἀληθείας καὶ εἶναι αὐτόχρημα συκοφανταίαι, ἐπειδὴ ἡμεῖς πρῶτοι πάντων, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μας ἠδυνάμεθα νὰ πληροφοροῦμεθα περὶ τῶν τοιοῦτων καταχρήσεων καὶ νὰ στηλιτεύομεν αὐτάς. Πληροφοροῦμεν προσέτι τὸν Συντάκτην τῆς Ἀληθείας ὅτι ἡ Ἀληθείας μας δραστηρίως καὶ μὲ δυνάμεις ἄγρου ἐπαγρυπνεῖ πάντοτε διὰ νὰ μὴ γίνωνται καταχρήσεις ὁποιαιδῆποτε ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ μεσοβάθρσις τὴν ὁποίαν ἐπρόσφερεν ἡ Γαλλία καὶ ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀπὸ τὸ Βασιλεῖον τῆς Νεαπόλεως καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεσιν τῶν θείων ἐστέφθη μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν.

Ὁ κύριος Θιέρσιος ἐδηλοποίησεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπληροφορήθη ἐπισήμως, ὅτι καὶ ἡ Ἀγγλία ὑπέγραψε, καὶ ὁ Πρέσβυς τῆς Νεαπόλεως ἀποδέχθη τοὺς παρ' αὐτῆς προταθέντας ὅρους.

Ἄν ἔγιναν εἰσέτι γνωστοὶ οἱ ὅροι αὐτοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ, συμπεραίνεται ὅμως ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ μονοπωλείου θέλει δώσει χώραν εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τῆς ἐταιρείας Ταιξ, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ἐδοκίμασαν αὐτὴ ἀπὸ τὸ μονοπωλεῖον, καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν παραλίων τῶν δύο Σικελιῶν.

ΠΡΟΥΣΣΙΑ.— Ἡ ἐφημερίς τοῦ κράτους τῆς Προυσίας δημοσιεύει, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἰδίου νέου βασιλέως δύο ἔγγραφα πολὺ ἐνδιάφορα γραφθέντα ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα βασιλέα τῆς Πρωσίας Φρειδερίκου Γαλιέλμου Γ'. Εἶναι τρόπον τινα ἡ πολιτικὴ διαθήκη του. Σπεύδομεν νὰ καταχωρήσωμεν τὸ κυριότερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας. Ὅταν ἐπεμψεν αὐτὰ ὁ νέος βασιλεὺς νὰ δημοσιευθῶσι τὰ συνόμματα μὲ προὔμιον διαλαμβάνον ὅτι θέλει καὶ αὐτὸς ἀκολουθήσει τὰ ἔκρη τοῦ πατρὸς, καὶ ὅτι ἐπιποθεῖ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ ἐσχάτη θέλησις μου. Ἡ ζωὴ μου διέβη πολυτάραχος, ἡ ἐλπίς μου εἰ-

ναί εἰς τὸν Θεόν. Ὅλα ἐξαρτῶνται, Κύριε, ἀπὸ τῆν εὐλογίαν σου, δώρησόν μοι αὐτὴν ἤδη.

Ὅταν οἱ λόγοι οὗτοι τῆς τελευταίας μου θαλάττης ἐγγεγραμμένοι εἰς σὰς φίλτατα τέκνα μου, ἀκροβύθου μου Ἀυγούστη, καὶ σὺ οἱ οἱ προσφιλεῖς μου συγγενεῖς, δὲν θέλω ὑπάρχειν ἐγὼ πλέον μετὰ τῶν ἡμῶν, ἔξω τοῦ κόσμου τούτου θέλω ὑπάρχειν. Εἶθε νὰ διατηρήσητε ὅλοι σας μίαν τρυφεράν ἀγάπην δι' ἐμὲ.

Εἶθε νὰ μὴ φανῆ αὐστηρὸς κριτὴς πρὸς ἐμὲ ὁ Θεός, ἀλλὰ πολυεὐσπλαγχνὸς καὶ ἀγαθός, καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας τοῦ νὰ δεχθῆ τὴν ψυχὴν μου! Ναί, πάτερ μου, εἰς χεῖρας σου παραδίδομαι τὸ πνεῦμά μου! Σὺ θέλεις μὰς; ἐνώσειν ὅλους εἰς μίαν ἄλλην σπητὴν; εἶθε, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀγαθητοῦ σου ἰού, Χριστοῦ τοῦ σωτήρος ἡμῶν, εὐχὴ; ἀξίους τῆς χάριτός σου! Ἀμή!

Ὁ Θεός διὰ τῆς ἀπειροῦ σοφίας του, μὲ καθευπέβαλλεν εἰς σκληράς καὶ χαλεπὰς δοκιμάς, τόσον ἀτομικὰς, ὡς πρὸς τὸν ἑαυτὸν μου, (καὶ μάλιστα ὅταν πρὸ 17, ἔτων μὲ ἀφῆρσε τὸ προσηλυτιστικόν μου ἀγαθόν), καθὼς καὶ γενικὰς, ὡς πρὸς τὰ δυστυχήματα ὅσα ἐβάρυναν τὸν ἐταχθῶς τὸν πολυαγαπημένον μου λαόν. Πλὴν, αἰώνιος δόξα εἰς τ' ὄνομα τοῦ Υψίστου, μ' ἐχάρισε καὶ εὐδαιμόνα; σιγμάς, εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁμοίων χρεωστῶν νὰ κατατάξω τὰ εὐδαιμόνα συμβέβητα τοῦ 1813, 1814 καὶ 1815, ἔξ ὧν ἡ πατρις ἀνυψώθη ἐνδόξως, καθὼς καὶ τὴν τρυφεράν ἀγάπην τῶν τέκνων μου, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ν' ἀταντήσω εἰς τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας μου σύντροφον πιστὴν καὶ ἀγαπῶσαν με, εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστῶν' ἀποδώσω δημόσιον μαρτυρίαν τῆς εὐγνωμοσύνης μου.

Εὐχαριστῶ ἔξ ὅλης τῆς εὐκρινείας τῆς καρδίας μου ὅσους ὑπηρετήσαν τὸ κράτος καὶ ἐμὲ ἐπιμελῶς καὶ πιστῶς, καθὼς καὶ ὅσους προσηλώθησαν καὶ ἀφοσιώθησαν εἰς ἐμὲ. — Συγχωρῶ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου καθὼς καὶ τοὺς ὅσοι ἔργῳ ἢ λόγῳ ἐζητήσαν δολίως νὰ μὲ κάμουν νὰ χάσω τὸν πολυτιμώτερον μου θησαυρὸν, τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ μου (εἰς τὸ ὁποῖον καὶ σπανίως, κατ' εὐτυχίαν ἐπέτυχαν).

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 1 Δεκεμβρίου 1827.
Υπογεγραμμένος.
Φριδερίκος Γελλιέλμος.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Ἀλεξάνδρεια, 5 Ἰουλίου. Τὰ κατὰ τὴν Συρίαν μᾶς δίδουν ἀφθονον ὕλην συνομιλιῶν καὶ ἡ κυβερνησίς μας ἀνησυχεῖ μεγάλως, ἀφότου μάλιστα ἴδα φθάσαντα εἰς τὰ παράλια μας ἀγγλικά τινα πλοῖα. Λόγος ἔτρεξεν ἐνταῦθα ὅτι τὰ πλοῖα ταῦτα μέλυν νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Τουρκοαιγυπτιακὸν στόλον, ὅστις ἀνεχώρησεν ἀπὸ Βηρυτὸν εἰς τὰς 4 ν. ε. καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τὴν ἀργοπορίαν ἀνησυχούμεν. Τρία δίκροτα ἀγγλικά, μία φρεγάτα καὶ μία κορβέττα ἐφθάσαν εἰς Βηρυτὸν.

Τέλος δὲ πάντων τῶν σιδηροῦν ἀτυμπλουν Βουλάκ φθάσαν προχθὲς ἐκ Βηρυτοῦ ἔπαυσε τὴν ἀνησυχίαν μας ὀλίγον. Ὁ Πασᾶς ἔδειξε φαιδρότητα ὅταν ἔλαβε τὰ γράμματα τῆς Συρίας, καὶ διεσκόρπισε λόγον ἐπισήμως ὅτι εἰρήνευσεν ἡ Συρία.

Μένει τώρα νὰ ἴδωμεν ἂν ἀληθεύη τῶν ὀντι ὁ λόγος οὗτος, διότι αἱ ἐκεῖθεν ἐπιστολαὶ δὲν μᾶς τὸ ἐπικυροῦν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι εἰς συμπλοκὴν συμβάσαν τὴν 10 τοῦ μηνὸς τούτου ε. ν. μακρὰν τῆς Βηρυτοῦ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν οἱ Ἀλβανοὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑποκλίνωσι τρεπόμενοι εἰς φυγὴν, ἀφοῦ ἔχασαν 500 εἰς τὸ Θέατρον τῆς μάχης.

Ἡ πανώλης πάλιν ἀνέλαβεν ἐσχάτως. 3 ἢ 4 κρούσματα ἔχομεν καθ' ἡμέραν.

Τὸ Βουλάκ ὀλίγας ὥρας μετὰ τὸ φθάσιμόν του ἀνεχώρησε πάλιν διὰ Βηρυτὸν.

Τὸ γαλ. ἀτμ. Παπὲν ἐφθάσε προχθὲς ἐδῶ φέρων τὸν Κ. Εὐγένειον Περιέρου, τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλ. Κυβέρνησις ἐπευφάνε ἐπιτετραμμένον εἰς τὸν Μεχμέτ Ἀλήν. Ὁ Περιέρου μετὰ τοῦ Κοχελέτα, προσξένου τῆς γαλ. ἐνταῦθα ἐντάμωσαν τὸν Πασᾶν ἀλλ' ἀγνοεῖται τὸ ἀποβησόμενον.

Μεγάλος βρασμὸς ὑπάρχει εἰς τὰ περίξ ἀπὸ τοὺς φελλάχους, οἵτινες πλέον ἀγρίευσαν κατὰ τοῦ Μεχμέτ Ἀλή εἰς τὰς πόλεις ἐξ ἐναντίας; τὰ ἔχουν μὲ τοὺς Εὐρωπαίους, εἶναι ἐπικίνδυνον τὸ νὰ εὐμεθῆ παράμεινα ἕνας χριστιανός.

Τὴν 29 ἐφθάσε, τὸ αὐστριακὸν βρῆκιον Βενετός.

Ἐν ἀγγλ. ἀτμ. ἐφθάσε χθὲς ἀπὸ Μεσίτην μὲ τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν Ἰνδιῶν, τὴν ὁποίαν ἀβριον κομίζει εἰς Βηρυτὸν, ὅθεν θέλει πεμφοθῆν διὰ τῆς Συρίας, ἐπειδὴ ἔως τὸν ὀκτώβριον ἀναβάλλονται τὰ διὰ τῆς Εὐρωπᾶς ταξίδια.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Γάλλων νὰ γίνουν ὑπὸ τὴν ἀψίδα τῶν Ἀπομάχων, πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ μαρσιωλείου τοῦ Ναπολέοντος. Ἀλλ' ὁ Κ. Ναροχέτης; ἤρχεισε νὰ συντάτῃ τὸ σχέδιον τοῦ μεγαλοτρεποῦς μνημείου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐπεφορτίσαν εἰς αὐτόν. Τὸ μνημεῖον τοῦτο θέλει εἰσθῆν ἀπὸ χαλκῶν (Bronze), καὶ σύγκεισθαι ἀπὸ σειρὰν πλουσίων κορινθιακῶν κίονων, στηριζομένων ἐπὶ βάσεως ποικιλῆς καὶ ὑποβαζαζουσῶν πλουσίαν κορωνίδα. Ὑπὸ τὴν σιάδα ταύτην θέλει κοίτεσθαι τὸ ἀγαλμα τοῦ Ναπολέοντος. Ἐπὶ δὲ τῆς κορωνίδος καὶ ἐνὸς ὑποστηλίου θέλει ἴστασθαι ὁ ἔφιππος ἀνδρίας τοῦ Ἀυτοκράτορος; ἐνῶ εἰς τὰς 4 πλευράς τῆς βάσεως θέλουν ὑπάρχειν ἀνάγλυφα παριστάνοντα τὰ 4 κύρια περιστατικά τοῦ βίου τοῦ Ναπολέοντος; τέλος εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ ἀρχιδόκου καὶ κορωνίδος διάσημα θέλει παριστάνεσθαι ὀλόκληρος στρατός, εἰς κίνησιν. Βεβαιοῦν ὅτι ὁ Κ. Λουδοβίκος Ριχάρδος ἐπεφορτίσθη νὰ χύσῃ τὸ μνημεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον τοῦλάχιστον θέλει ἀξίσειν ἐν μιλλιόνιον φράγκα. Δὲν θέλει δὲ εἰσθῆν χαμηλότερον ἀπὸ 20 μέτρα. (Ἐκ τῆς Ἀμαλθείας.)

ΠΙΘΗΚΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΝ.

ΠΛΟΙΟΝ τι, εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιστρέφον ἀπὸ τὰς Ἀντικὰς Ἰνδίας, ἐπῆρε μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἐπιβατῶν καὶ τινα γυναῖκα θηλάζουσαν βρέφος ὀλίγων ἐβδομάδων. Μίαν τῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, καρῶβιόν τι ἐφάνη μακρότατα ἀφοῦ δὲ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εὐχαρίστησεν ὁ πλοίαρχος τὴν περιέργειάν του, ἐπρόσφερεν αὐτὸ καὶ εἰς τὴν κυρίαν. Τὸ βρέφος κρατοῦσα ἐκείνη εἰς τὰς ἀγκάλας, περιετύλιξε τὸ ἄθῶν εἰς τὸ σάλιον αὐτῆς; καὶ τὸ ἀπέθην ἐπὶ τοῦ σοφᾶ. Μύλις δὲ, σηκωθείσα, ἔβαλε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς εἰς τὸ τηλεσκοπίον, καὶ ἐξεφώνησεν ὁ πηδαλιούχος, "Ἰδοὺ! ἰδοὺ! τί ἔκαμεν ὁ παιμπόνηρος πίθηξ!" Εὐκόλως ἐννοεῖ καθ' εἰς ὅποια αἰσθήματα κατέλαβον τὴν μητέρα, ὅτε, στραφείσα, ἴδε τὸ ζῶον ἐτοιμὸν ἤδη νὰ μεταφέρῃ τὸ φίλτατον αὐτῆς τέκνον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ καταρτίου! Ὁπίθῃς ἦτο μέγιστος, καὶ τόσον δυνατὸς καὶ δραστήριος ὥστε, ἐνώ μὲ τὸν ἕνα βραχίονα ἐκρατοῦσε τὸ νήπιον, ταχέως ἀνέβαινε τὰ ἐξάρτια μὲ τὸ ἄλλον, διόλου ἀπαρεμυτόδιστος ἀπὸ τὸ βῆρος τοῦ φορτίου. Ἐν βλέμμα ἤρκεισε διὰ τὴν πεφοβισμένην μητέρα; τὸ βλέμμα δ' αὐτὸ ὀλίγον ἔλειπε νὰ σταθῇ τὸ τελευταῖον; καὶ ἂν δὲν ἐβοήθουν αὐτὴν οἱ περιεστῶτες, ἤθελε πέσειν πρηνῆς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος; ἔπε μετ' οὐ πολὺ ἐξῆ πλώθη νεκρὰ τὸ φαινόμενον.

Οἱ ναῦται ἠδύναντο μὲν νὰ ἀναβαίνωσιν, ὡς καὶ ὁ πίθηξ. ἀλλ' οὗτος προσεκτικῶς παρατήρει τὰς κινήσεις των· ἐπειδὴ δὲ καθ' ἣν στιγμήν ἔβαλλον αὐτοὶ τὸν πόδα εἰς τὰ ἐξάρτικα, ἐνέβαινε ἐκεῖνος ὑψηλότερα, ἐφοβείτο ὁ πλείαρχος μὴν ἤθελε ρίψειν τὸ παιδίον, καὶ ζητήσιν νὰ διασωθῇ πηδῶν ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο κατάρτιοι.

Ἐν τῇ μεταξὺ, τὸ μικρὸν ἀθῶον ἤρρησε νὰ κλαίῃ· μολονότι δὲ πολλοὶ ἐστοχάσθησαν ὅτι τὰ κλαυμάτα προήρχοντο ἐκ πόνου, ταχέως διεσκεδάσθησαν οἱ περὶ τούτου φόβοι των, διότι παρατήρησαν τὸν πίθηκον μεταχειριζόμενον ἀκριβῶς τὰ τῆς παραμάννας κινήματα, ἐλαφρῶς σαλεύοντα καὶ χαϊδεύοντα τὸ θρέφος, μάλιστα δὲ καὶ προσπαθοῦντα ν' ἀποκοιμίσῃ αὐτό. Ἐκ τοῦ καταστρώματος μεταφερθεῖσα εἰς τὸν κοιῶνα ἢ γυνή, συνῆλθε βαθμηδὸν εἰς τὰς φρένας τῆς. Ἐν τῇ μεταξὺ, διέταξεν ὁ πλοίαρχος νὰ κρυφθῶσιν ἅπαντες ὑπὸ τὸ κατάστρωμα, ἐστάθη δὲ μόνος αὐτὸς ἐπὶ τῆς κλίμακος τοῦ κοιῶνος, ὅπου ἠδύνατο τὰ πάντα νὰ βλέπῃ ἀόρατος. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπέτυχεν κατ' ἐπιτυχίαν ἰδὼν ὁ πίθηξ ὅτι κἀνεὶς δὲν ἦτον εἰς τὸ μέσον, κατέβη μετὰ προσοχῆς ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν τοῦ κάθισμα, καὶ πάλιν ἔβηκε τὸ νῆπιον ἐπὶ τοῦ σοφᾶ, ψυχρὸν μὲν δυσηρεστημένον, ἔϊσως πεφοβισμένον, ἀλλὰ καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ τόσον ἀβλαβῆς, ὅσον ὅτε ἀνελήφθη. Ὁ εὐαίσθητος θαλασπινὸς εἶχε τώρα ἠδονικώτατον χρέος νὰ ἐκπληρώσῃ· ἐπανέστρεψε τὸ νῆπιον εἰς τὰς μητρικὰς ἀγκάλας, ἐν μέσων δακρύων, καὶ εὐχαριστιῶν, καὶ εὐλογιῶν.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΔΟΒΙΚΟΥ ΙΣ.

ΚΑΤΑ τὸ παράδειγμα τοῦ πάππου τοῦ Ἐρρίκου Δ., ὁ Λοδοβίκος ΙΣΤ. ἠγάπα νὰ συναναζρέφεται μὲ τὸν λαὸν, νὰ ἐπισκέπτεται ἀγνώριστος τὴν κατοικίαν τοῦ πένητος καὶ τὴν καλύβην τοῦ χωρικοῦ. Ἐνῶ δὲ ποτε κνηγῶν περιεφέρετο εἰς τὰ δάση, ἀπήντησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐρημίαν νεανίσκος τις, ὁ ὁποῖος προσπίπτει γονυπετῆς καὶ τὸν λέγει, 'Κύριε, ἐλέησόν με· αἱ χρειᾶί μου εἶναι μεγαλώταται.' — 'Τί λοιπὸν, φίλε μου, τὸν λέγει ὁ ἀγνώριστος βασιλεὺς, 'δὲν ἐμπορεῖς νὰ δουλεύῃς ἀντὶ νὰ ψωμοζητήσῃς;' — 'Μάλιστα, κύριε· ἀλλ' εἶμαι κρατημένος εἰς τὸν οἶκον· ὁ πατήρ μου ἀποθνήσκει, ἢ δὲ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοί μου ἀσθενοῦσι, πέντε τὸν ἀριθμὸν.' — 'Λέγετε τὴν ἀλήθειαν,' — 'Μάλιστα, κύριε· τὴν καθαράν ἀλήθειαν.' Ὁ Λοδοβίκος τότε ἠλέησεν αὐτὸν· ἀλλὰ σκεφθεὶς ὅτι, ἂν ἠλήθευον ὅλα ὅσα ἤκουσε, δὲν ἤρκει τὸ δοθῆν, ἐξηκολούθει νὰ ἐρωτᾷ. — 'Ἡ κατοικία σου ἀπέχει πολὺ ἐντεῦθεν;' — 'Τρία τέταρτα τῆς λεύγης, κύριε μου.' Τὸν ἐπαίτην ἀκολουθήσας ὁ μονάρχης, ἔφθασεν εἰς τοὺς πρόποδας καλύβης πανταχόθεν ἠνεωγμένης. Γοεραὶ κραυγαὶ πλήττουσι τὸ ὄτιον του. Εἰσέρχεται, καὶ εὐρίσκει τὸν πατέρα ἀποθνήσκοντα ἐπὶ ὀχυροστρώματος, καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἡμίγυμνα, τὰ μὲν ἀσθενῆ, τὰ δὲ ἄρτον ἀπαιτοῦντα παρὰ μητρὸς, ἣτις δὲν εἶχεν ἄλλο εἰμὴ δάκρυα νὰ τοὺς δώσῃ. Τοιοῦτον θέαμα κατεσπάραξε τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως· παρευθὺς δ' ἐμοίρασεν εἰς τοὺς δυστυχῆς ὅσα χρήματα ἐκράτει, περίλυπος ὅτι δὲν εἶχε πλειότερα. Ἐπιστρέψας εἰς τὸν πύργον. 'Α! κυρία,' λέγει πρὸς τὴν βασίλισσαν, 'πόσον εὐτυχῆς ἐστάθη τὸ κνηγίόν μου!' καὶ διηγείται τὸ συμβεβηκός. Ἄπασα ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια εἰς δάκρυα ἐκινήθη, καὶ ἰατρὸς ἐστάθη πάραυτα, νέα φέρων βοήθηματα.

(Ἐκ τῆς Ἀποθήκης τῶν Ὠφελμῶν Γνώσεων.)

Ἐπειδὴ τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἠγόρασα ὁ ὑποφαινόμενος τὴν ἐνταῦθα εἰς τὴν Ἐρμούπολιν καὶ ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου Νικολάου Πρασασκάκη κειμένην οἰκίαν τοῦ κυρίου Ἰακώβου Κ. Νεγρεπόντε ὑπ' ἀρ. 1094, καὶ πλησεάζουσαν πρὸς βορὰν μὲ τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Νικολάου Καλβοκορέση, ἀπ' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη αὐτῆς μετὰ δημοσίους δρόμους, διὰ δραχμᾶς δέκα ἑπτὰ χιλιάδας ἑπτακοσίας πενήκοντα, καὶ μ' ὅλον ὅτι δὲν ἀναγνωρίζω εἰς κανένα δικαίωμα ὅποιον δῆποτε ἐπ' αὐτῆς τῆς οἰκίας, μ' ἔλον τοῦτο ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης προφασιολογίας, γνωστοποιῶ τοῦτο διὰ τῆς ἐφημερίδος, ὥστε ὅστις ἤθελε νομίξῃ, ὅτι ἔχει κάμμιαν ἀπαίτησιν ἐπ' αὐτῆς νὰ τὴν προτείνῃ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς τῆς Νήσου Σύρου· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν θέλει μένει οὐδεμίαν πρόφασιν εἰς κανένα καὶ ὑποφαινομαι.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 26 Ἰουλίου 1840.

Θεόδωρος Γ. Ροδοκανάκης.

ὁ Συμβολαιογράφος Ἐρμουπόλεως Α. Δαβίδ,
Εἰδοποιῶ ὅτι

Κατασχεθείσης καὶ πωληθείσης διὰ πλειστηριασμοῦ, δυνάμει τελεσιδικίου ἀπογράφου, τῆς Ἐλληνικῆς Βομβάρδας ἢ Εὐαγγελήστρια τοῦ πλοίαρχου Παναγιώτου Ἰωάννου Παναγιωτάρου, διὰ μισθοῦς ὀφειλουμένους ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τινὰς ναύτας αὐτῆς τῆς Βομβάρδας, εὐρίσκονται παρ' ἐμοὶ Δραχμαὶ χίλια ἑκατὸν δέκα τέσσαρες καὶ πενήκοντα λεπτά, ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ταύτης τῆς Βομβάρδας. Διὸ προσκαλοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῆς οἱ κύριοι Νικόλαος Ἰωάννου Χατζῆ Κωστή, κάτοικος Σμύρνης, ἰδιοκτῆτης τῶν δύο τεταρτων αὐτῆς, καὶ τῆς Παναγιωτάρου ἰδιοκτῆτης ἑτέρου ἐνὸς τετάρτου αὐτῆς, καὶ Γιάκομος Σίσος, κάτοικος Ἀμαλιουπόλεως, ἰδιοκτῆτης τῆς μόνου ἐνὸς τετάρτου αὐτῆς, νὰ παρυσιασθῶν εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιτρόπων των, διὰ νὰ λάβουν ἀναλόγως τῆς μετοχῆς των τὸ ῥηθῆν ἐκπλειστηρίασμα ἀνήκον πρὸς αὐτοὺς δικαίωμα τι ἰδιοκτησίας. Ἐξ Ἐρμουπόλεως Σύρου τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ Ἰουλίου τοῦ χιλοστοῦ ἑπτακοσιοεξήτεσσαρακοστοῦ ἔτους, ἡμέρα τρίτη μετὰ μεσημβρίας.

Ὁ Συμβολαιογράφος Α. Δαυίδ.

Τὴν 23, Ἰουλίου, Κωνσταντινουπόλις, ἐξ ἰδιαίτης ἀλληλογραφίας.

Ἡ ἐσεκπεσθεῖσα συννομία ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν φράγκων ἐν γένει, εἶναι σχεδὸν μίαν ἑβδομάδα ὅπου ἐξηκριβόθη καὶ ἀκαταπαύτως ἢ Κυβερνήσεις συλλαμβάνει, φυλακίζει καὶ πνίγει· καὶ εἴμεθα εἰς ἄκρον ἀνησυχίαν κῆρυ, διότι ἦτον σημαντικὴ ἡ συννομία· ἦτον ὁμῶς ἐπόμενον νὰ ἀνακαλυφθῇ, διότι οἱ Τούρκοι πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἔλαβαν τὴν ἀγριότητα ὥστε δὲν ἐψηφοῦσαν κανένα· ἐσυμβούλευον μάλιστα μερικοὶ τοὺς φίλους των διὰ νὰ τραβιχθῶν δι' ὅληρας ἡμέρας ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἂν κανένας τοῦρκος ἐδυσσεύετο μὲ κανένα φράγκον, τοῦ ἀπεκρίνετο ὅτι μετὰ 10 ἡμέρας βλέπετε τί θὰ σᾶς κάμωσιν, καὶ ἀπὸ αὐτῆν τὴν ἀνοησίαν των διὰ τὰ ὀμιλοῦν τόσο ἀσυστόλως εἰς τὴν τυχόντα ἔτιχεν νὰ ἀκούσων καὶ κτίζεις γραικοὶ ἐνὸς ἡμερῆς ἀπὸ καὶ κτίζεις Τούρκους ἐνὸς σημαντικοῦ πασσᾶ τὰ αὐτὰ λόγια, τὰ ὅποια καὶ ἀνέφεραν εἰς τὸν ἀφθάντην των· καὶ οὕτως ἔστειλαν καὶ ἐπίασαν τοὺς Τούρκους καὶ κτίζεις καὶ ἐξετάζοντας τους ἀνεκάλυψαν τὴν συννομίαν.

Υ. Γ. Ταύτην τὴν στιγμὴν ἔμαθα ὅτι μὲ τὸ χθὲς ἀλλοθὸν ἔθαμ· ἀτμόπλοιο ἐκ Σμύρνης ἀγγῆκε λόγος ὅτι ἐπαναστάτησαν ἐκεῖ οἱ Τούρκοι· περιμένοντες ὁμῶς τὸ τακτικὸν ἀτμόπλοιο διὰ νὰ τὸ πληροφορηθῶμεν καλῆτερα.

Ὁ Συντάκτης Στέφανος Προδρόμου.